

γόνους οὐκ ὀλίγους φέροντας ἤδη ἐν Ἀνωπόλει Σφακίων τὸ ἀρχικὸν τοῦ οἴκου τῶν Βλάχων ἐπώνυμον. Ὅπόσους καὶ ὁποίους μαργαρίτας δὲν ἐγκλείει πάντοτε τὸ ἐθνικὸν πρὸς ὑψηλὴν καὶ περιφανῇ, πρὸς ἐθνικῶς ἡθοποιὰν δραματοποιήσιν μαρτυρολόγιον !

B. ΨΙΛΑΚΗΣ

ΠΡΟΣ ΑΔΙΟΡΘΩΤΟΝ

ΕἴΤΑΝ γεράσης, φίλε μου, ἀπὸ τὰς καταχρήσεις,

Νά, πῶς θὰ καταντήσης :

« Θὲ νὰ σοῦ πέσουν τὰ μαλλιά, τὰ αὐτιά σου δὲν θ' ἀκοῦνε,
Θὰ χρέμονται τὰ χεῖλη σου, τὰ δόντια σου θὰ βγοῦνε,
Τὰ χέρια σου θὰ τρέμουνε, τὰ πόδια σου ἐπίσης,
Καὶ θὰ βαριέσαι πάντοτε 'ς τοὺς ἄλλους νὰ 'μιλήσης·
Θὲ νὰ βαριέσαι καὶ αὐτὰ τὰ μάτια σου νὰ πλύνῃς,
Θὰ γλύφῃς τὰ μουστάκια σου ὅταν νερὸ θὰ πίνῃς,
Θὰ πέφτῃ ἀπ' τὰ χέρια σου ποτῆρι καὶ φλιτζάνι,
Θὰ δίνῃς τὸ σιγάρο σου σὲ ἄλλον νὰ τὸ φτιάνῃ,
'Σ ἓνα μπαστοῦνι θ' ἀκουμπᾷς μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα,
Καὶ θὰ σοῦ πταίῃ καὶ αὐτὸ τοῦ κρεββατιοῦ τὸ στρώμα,
Καὶ τὸ νερὸ καὶ τὸ φαγὶ καὶ ὅλα θὰ σοῦ πταῖνε,
Κι' ὅλοι μὲ σένα θ' ἄχουνε, ὅταν σ' ἴδοῦν, νὰ λένε,
Θὰ σὲ πειράζουν τὰ παιδιὰ 'ς τοὺς δρόμους, θὰ θυμώνῃς,
Θὰ βρίζῃς, θὰ ὀργίζεσαι, μὲ ὅλους θὰ μαλώνῃς,
Νύχτα καὶ 'μέρα, μιᾶς στιγμῆς δὲν θ' ἄχῃς ἡσυχία ... »
Ἔχει φουρτοῦνα ἡ ζωὴ τρανὴ 'ς τὰ γηρατεῖα !

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ